

"ישיבישע בלאט"

"שאלות" ו"מראי מקומות" על ה"דף – היומי"

שבת קמג.

וב"ה אומרים מסלק את הטבלא כולה ומנערה, וקשה הא איירי במניח? על תוס' ביצה ב. ד"ה וב"ה ויסוד דבריהם (בת' האחרון) דלא חשיב מניח רק כשאיכפת ליה שפה יהיה מקומו אבל כאן אין לו ענין שהגרעינים והקליפות יהיו דווקא על השולחן.

ספוג אי יש לו בית אחיזה מקנחין בו, ואי לאו אין מקנחין בו, הטעם? עי' רש"י, ועי' ראב"ד כב' טו'.

הני גרעינין דתמרי ארמייתא וכו', ומה דינם להלכה? עי' תוד"ה שמואל, עי' רא"ז ועיין רמב"ן במלחמות.

שבת קמג:

פרק חבית

ואם יצאו מעצמן אסורין ור"י אומר וכו', וטעם האיסור פה משום שמא יסחוט או משום נולד? עי' רש"י כאן ועי' ריטב"א ועי' חולין יד:.

נתפזרו לו פירות בחצר מלקט על יד על יד ואוכל ואי צריך לאכול מיד עי' תוס', די"ף ושלטי גיבורים, אבל לא לתוך הסל או לתוך הקופה שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול, ועי' רמב"ם כא' יא' שכתב הטעם משום מעמר, ע"ש מגיד משנה ואגלי טל מעמר ב'

ורבי יוחנן אמר וכו', והאם לשיטתו אסרי חכמים בכל הפירות גם אלו שאין דרך כלל לסוחטן? עי' רמב"ן ורשב"א ועי' לקמן קמד: ועי' חזו"א סימן נה'.

חלב בהמה אינו מטמא אלא אם כן יצא לרצון, וקשה מאי שנא חלב דבעי שייצא לרצון ולגבי מי גשמים לא בעינא אלא שבשעה שנפלו על הפירות שיהיה לרצון? עי' רשב"א בשם התוס'.

יטמא חלב הבהמה שלא לרצון שדם מגפתה טהור, ומה שבאמת מטמא לרצון? עי' רש"י כאן ר"ש במשנה במכשירין, תוס' קמד. ד"ה מחמיר, ורשב"א בשם הר"ש.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל גלב"ע טו' כסלו תשע"ח

לתגובות הערות והארות ניתן לפנות ל- 7652935@gmail.com

או בין הסדרים למספר - 0527652935